

Loven. Forøvrigt vil det Spørgsmaal jo, forsaavidt det maatte være af praktisk Følge, nærmest komme i Betragtning paa et senere Stadium; for Diebliffet maa man jo vel haabe, at den paagældende Apanagelov vil kunne gives, og i saa Tilfælde kan det, hvad det foreliggende Lovforslag angaaer, i formel Henseende være mindre vigtigt, om Endringsforslaget antages. Derimod er det i en anden Henseende af nogen Vigtighed, og det er, forsaavidt den almindelige finantsstille Oversigt angaaer. Ved nemlig af Finantsloven at udflyde et Beløb, om hvilket det dog med temmelig Sikkerhed kan antages, at det i det paagældende Finantsaar vil komme til Udgift, vil man ved den endelige Vedtagelse af Finantsloven komme til et andet Resultat, end der senere i Gjerningen viser sig at blive Tilfældet. For Diebliffet skal jeg imidlertid ikke videre opholde mig ved denne Gjenstand.

Hvad § 19 angaaer, ere de Forslag, der ere gjorte af Udvalget, stemmende med det, der for indeværende Finantsaar er vedtaget. Den ærede Ordfører har anseet det for ufornødent at gjentage de Argumenter, som dengang bleve anførte for denne Postingsmaade; jeg antager ogsaa, at Regjeringen tør forudsætte, at de Grunde, som dengang fra Regjeringens Side bleve anførte derimod, ligeledes ville være i Grindring, og derfor ere de ikke paany gjentagne i de Anmærkninger, som have ledsaget Lovforslaget. Regjeringen har naturligviis posteret Finantsforslaget og affattet det saaledes, som det var stemmende med dens Overbevisning. Vil man nu foretrække den Resdaction, som er foreslaet af Finantsudvalget, saa har jeg ikke nogen stor Betænkelighed ved, at man holder sig til det, som blev vedtaget ved indeværende Aars Finantslov.

Mod det Forslag, der er fremsat med Hensyn til Indenrigsministerens Gage, skal jeg ikke udtale mig.

Ordføreren: Saavidt jeg kan skjønne, finder der i Grunden ingen Uoverensstemmelse Sted mellem den ærede Finantsminister og Udvalget. Hvad angaaer Spørgsmaalet om Apanagen, saa er det væsentligt et Formspørgsmaal. Jeg indrømmer gjerne, at det har den Ulempe, som af den ærede Minister er frem-

hævet, at den almindelige finantsstille Oversigt derved bliver ustikker, idet man udflyder et Beløb, om hvilket man med temmelig stor Sikkerhed kan gjøre Regning paa, at det i Finantsaaret vil komme til Udbetaling; men den Ulempe, som følger deraf, er dog aabenbart ikke saa stor, som den Ulempe vilde være at gjøre Brud paa de Vedtægter, vi almindelighed følge, og det er en almindelig Vedtægt ikke at opføre saadanne Beløb i Finantsloven, for end de ere bevilgede ved en speciel Lov. Jeg skal ikke her indlade mig paa nogen Strid, om det kan lade sig gjøre at bevilge denne Apanage igjennem Finantsloven; for Diebliffet foreligger der Rigsdagen en speciel Lov desangaaende, og det vilde da være besynderligt, hvis man maaskee i Finantsloven kom til at vedtage et andet Beløb end det, som var blevet normeret ved den specielle Lov. Om de andre Puncter anseer jeg det for mindre vigtigt at udtale mig. Det taler for Udvalgets Forslag, at de ere aldeles overeensstemmende med den Finantslov, som iaar er bleven stadfæstet.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

1) Udkastets § 17.

Til Civillisten opføres 480,000 Rbd. som Kongerigets Andeel.
vedtoges eenstemmigt med 78 St.

2) Udvalgets Forslag til § 18.

Foreslaaet Sum.	Bevilget Sum.
Rbd.	fl. Rbd. fl.

(Bet. 2). Apanagen til Prinds Christian til Danmark nedfattes med $\frac{2}{3}$ af 48, 178 Rbd. . . 221,616. 192,709. 20 vedtoges med 65 St. mod 1.

3) Udkastets § 18 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Til det Kongelige Husets Apanager bevilges Kongerigets Andeel, $\frac{2}{3}$ af 321,182 Rbd., med 192,709 Rbd. 20 fl.
vedtoges eenstemmigt med 72 St.